

Úti beszámoló

Novotny Katalin

Szegedi Deák Ferenc Gimnázium

„Tovább a szemléletváltásban a Z generáció jövőjéért”

ERASMUS+ KA1 mobilitási pályázatban szereplő

az ANGLOLANG, ACADEMY OF ENGLISH által szervezett

***Intensive English Language Training for Teachers* kurzusról**

2017. július 22. és augusztus 05. között

Egyesült Királyság, Anglia

A Szegedi Deák Ferenc Gimnázium ebben az évben harmadszor pályázott sikeresen az Erasmus+ pályázaton, idén 26 pedagógus nyerte el az ösztöndíjat, a mobilitási program keretében egy- és kéthetes angol, francia, német és olasz nyelvű továbbképzéseken vesznek részt Angliában, Írországon, Máltán, Németországban, Ausztriában, Franciaországban és Olaszországban 2017 júliusában és augusztusában. A kurzusok célnyelvi, digitális és módszertani kompetenciák, CLIL és helyi kultúra, valamint nyelvtanfolyamok köré szerveződnek.

Én 2017. július 22. és augusztus 05. között vettem részt tanárok számára meghirdetett kéthetes intenzív angol nyelvi kurzuson, melyet az Anglolang, Academy of English szervezett. Július 22-én érkeztem meg Manchesterbe a Ryanair járatával, majd innen vonattal érkeztem az iskola és a kurzus helyszínére, Scarborough-ba, vissza a Wizz Air járatával jöttem Londonból. A város és Yorkshire már ismerős volt nekem kulturálisan: a Brontë-nővérek regényei, a Scarborough fair Simon and Garfunkeltől, James Herriot nagyszerű állatorvosi történetei évtizedek óta a kedvenceim, ahogyan a középkori Anglia is, így alig vártam, hogy közelről is megismerhessem mindazt, amiről eddig csak olvastam, hisz soha nem voltam még Nagy-Britanniában.

Szállást az idén tudatosan az Airbnb-nél foglaltunk az egyik kollégámmal, aki egy másik kurzuson vett részt ebben az időintervallumban, és lakhelyünk minden reményeinket felülmúlta, ahogy egyébként a többi – *homestay* típusú elhelyezést választóét is – a *bed and breakfast* ellátás igazi kényeztetést jelent Yorkshire-ben. A ház, amelyben a szállásunk volt,

egy olyan utcában helyezkedett el, ahol a lakók kifejezetten az idegenforgalomra rendezkedtek be, kis családi panziók sokasága sorakozott itt: a hagyományos angol házikók felső szintjein alakítottak ki minden igénynek megfelelő kis fürdőszobás szobákat. A mi házigazdáink, Sarah és Paul csak egy szintet áldoztak erre, ezért sem kellett osztoznunk más lakókkal a kellemes nappali/reggeliző szobán.

A foglalkozásaink 9:00 és 16:00 óra között zajlottak, egy 20, egy 10 perces és egy egyórás szünettel. Ezeket az időpontokat percre pontosan és szigorúan betartották tanáraink. Az előzetes teszt alapján intermediate csoportba kerültem, a csoportok tudásszintet tekintve igen vegyesek voltak, és a teljesítményünk, órai munkánk alapján folyamatosan átalakultunk a két hét során. Minden nap három különböző tanárral dolgoztunk, én a második héten másik három tanárral is megismerkedhettem, mivel magasabb színvonalú csoportba kerültem. A délelőtti első, 90 perces órát Jeremy, yorkshire-i tanár tartotta, aki már Afrikában és Németországban is tanította az angolt, vele nyelvtant, szókincsfejlesztést és történelmi, kulturális ismereteket tanultunk. A másik két délelőtti órát Donna, az amerikai tanárnő tartotta, vele beszédgyakorlatot tartottunk, majd délután a közép-angliai David tartott más csoportösszetételben *upper intermediate* órát, itt megismerhettük az angol oktatási rendszert is, valamint szókincsfejlesztés és társalgás zajlott. Számomra az ő kiejtése volt a legnehezebben érthető, de minden alkalommal 10-15 perc alatt ráállt a fülem, és utána már jól értettem. A második héten ugyanezeket a tevékenységeket Johnnal, az ír tanárral, Eilane-nel a legkiválóbb angoltanárommal és Lesley-vel, a született yorkshire-ivel folytattuk.

Az angol nyelv sokféleségével az is segített megbarátkozni, hogy csoporttársaim az EU-ból (Spanyolország, Bulgária, Lengyelország, Németország), de az EU-n kívülről is érkeztek (Svájc, Szaúd-Arábia, Katar, Omán). A két hét során legtöbbit a szaúd-arábiai tanulókkal voltam együtt, igazán jól összebarátkoztunk, sok mindent megtudtam róluk, a kultúrájukról. Mellettük egy bolgár és egy lengyel kolléganővel alakítottam ki jó kapcsolatot. Rajtuk kívül más csoportba járókkal is sokat beszélgettem: svéd, német, finn, szlovák kolléganők voltak, és sokan közülük és az előbbieik közül is rendkívül nyitottak voltak a későbbi együttműködésre: e-twinningre mindenképp, de akár a job-shadowingra is.

Minden szerdán kulturális kirándulást tettünk, első héten a lápvidékre, Robin Hood's Bay-be és Whitby-be, ez számomra, magyar-történelem szakos számára, hihetetlen élmény volt látni a korai katolicizmus egyik jelentős állomását (Whitby Abbey), kézzelfogható közelségben tapasztalni Bram Stoker Draculájának nyomait, sétálni a világ ősi nyomai között (Robin Hood's Bay fosszíliai); ezek olyan tapasztalatok, amelyeket biztosan fel fogok használni a tanításban. Második héten a yorkshire-i lankák között utaztunk, megtekintettük

Hullt, egy igazi kulturálisan pezsgő várost, ahol minden múzeum ingyenes. Én a Ferens múzeum kiállítását néztem meg, ahol ismét olyan ismeretek birtokába kerültem, amelyet biztosan használni fogok a tanításban is: Rembrandt itt töltött éveiről, Freud unokájának Schiele festményeire hasonlító munkáiról, egy hihetetlen tavalyi évben véghezvitt sikeres performance-ról tudtam meg élményszerű információkat. A kirándulások másik, a kurzushoz illeszkedő haszna pedig az volt, hogy vezetőnk, Mick igazi angol volt: sok szóviccel, iróniával beszélt Anglia történelméről, a királyi családról, a földrajzi és kulturális érdekességekről, és saját tapasztalatai lapján a magániskolák világáról.

A két hét közötti hétvégét arra szántuk, hogy mindent, amit máskor nem tudtunk, megismerjünk: szombaton gyalogtúrára mentünk a *National Trail* egy részén (a magyar Kék Túrának felehet meg), a megtett 8 mérföld alatt nemcsak a csodás természet nyugozott le minket, hanem rengeteg már meglévő ismeret vált élővé: Agatha Christie regényei jutottak eszembe a madarakról és a veszélyes sziklákról, Hitchcock Madarak című filmje a sirálytámadásra figyelmeztető táblákról. Vasárnap Yorkba utaztunk, ahol a hatalmas gótikus katedrális és a vasúti múzeumot (ez is ingyenes) néztük meg. Az előbbi lenyűgöző szépségű és méretű volt, az utóbbi pedig szédítően sok látnivalót kínált az ipari forradalomtól napjainkig (Stephenson első mozdonyától, a nagy háború kórházvonaljain át a legmodernebb száguldó csodákig mindent láthattunk itt).

Ezenkívül még azt is tapasztaltam, hogy az angolok a sztereotípiákkal szemben nem hűvösek, mindenki mosolyog, az idegenek is, szívesen szóba elegyednek – pont a megfelelő mértékig – mindenkivel. Ugyanakkor azt is láttam, hogy ez a térség (Yorkshire) az egyik legszegényebb területe lehet Angliának, ahol sok a beteg, munkanélküli, függőséggel küzdő ember; és sajnálom, hogy ennek okairól nem tudtam meg többet, mert talán közelebb vitt volna a Brexit jelenségének megértéséhez.

Azért vettem részt ezen a pályázaton, hogy egy két tanítási nyelvű iskola nyelvi elvárásainak megfeleljek, de sokkal többet kaptam: kultúrát, ismeretet, tapasztalatot; olyan ismereteket, amelyek, azt hiszem, nyitottabbá és rugalmasabbá tettek.

Ezúton szeretném megköszönni a Tempus Alapítványnak az ösztöndíjat, illetve a KLIK Szegedi Tankerületének segítségét a továbbképzés megvalósításában.

Szeged 2017. augusztus 18.

Novotny Katalin